

La participació dels familiars en les cures diàries del pacient ingressat a l'UCI: una necessitat per la família

Ventura Expósito, Laia; Arceado Marañón, Antònia

INTRODUCCIÓ

L'alt nivell de gravetat en què es troba un pacient ingressat a l'UCI requereix una assistència continuada i tecnificada. Això suposa en moltes ocasions l'aparició d'una barrera amb la família, generant una disharmonia entre el pacient i el seu entorn social. Aquest fenomen produeix sentiments negatius i alteració d'algunes necessitats d'ambdues parts. El pacient pateix ansietat, soledat i por; la família viu un període d'instabilitat i dificultat per afrontar la situació.

Des d'una perspectiva holística, Infermeria ha de gestionar les emocions, potenciar el vincle família-pacient i impulsar la implicació de la família en l'UCI. Diferents articles mostren la importància de la participació familiar en les cures diàries del pacient. Comprenent com a cures diàries les activitats quotidianes que es duen a terme a la unitat hospitalària. Així doncs, infermeria té un rol molt important a l'hora de cuidar el pacient en estat crític i, al mateix temps, la família.

OBJECTIU

Identificar les necessitats de participació de la família en les cures diàries del pacient ingressat a una UCI de Traumatologia d'un hospital de 3r nivell català.

METODOLOGIA

Enfocament: qualitatiu fenomenològic descriptiu.

Àmbit d'estudi: hospitalari, UCI de Traumatologia d'un hospital de 3r nivell de Catalunya.

Població d'estudi: familiars dels pacients ingressats a l'UCI des del maig/2017 fins a febrer/2018. **Criteris d'inclusió:** familiars directes, majors d'edat i voluntariat. **Criteris exclusió:** familiars amb dèficit cognitiu, barrera idiomàtica.

Mostreig: pragmàtic. S'han seleccionat els participants de forma intencionada i raonada, tenint present diferents característiques amb l'objectiu de garantir qualitat i quantitat en les dades.

Recollida de dades: tècnica convencional, entrevistes semiestructurades, gravades amb notes de veu.

Anàlisi de dades: temàtic. S'ha dut a terme paral·lelament a les entrevistes, seguint el procés de Colaizzi. Prèviament, s'ha dut a terme la transcripció literal i s'ha executat la retroalimentació amb els participants.

S'han tingut en compte els criteris de rigor de Lincoln i Guba, i hem respectat els aspectes ètics.

CONCLUSIONS

La participació familiar impulsada per una infermera que gestora de les cures afavoreix la recuperació primària del pacient i millora el seu estat hemodinàmic. Altrament, ajuda a gestionar els sentiments negatius de la família i a proporcionar eines d'afrontament.

RESULTATS

S'han entrevistat a 15 participants (6 homes i 9 dones), fins a arribar a la saturació de les dades. Els familiars verbalitzen carestia envers la participació. Gran part d'ells estarien a disposició de participar, pal·liant així els sentiments negatius i fomentant el vincle pacient-família. Els participants proposen implicar-se mitjançant una infermera que gestioni les cures mitjançant el suport positiu i l'educació sanitària. Tanmateix, la família s'involucraria en totes aquelles activitats on se sentissin segurs, que no impliquessin riscos pel pacient ni per ells mateixos.

Els participants accepta que la participació pot produir efectes positius tant per ells com pel pacient i pot ser de gran ajut emocional.

DISPOSICIÓ

- "Nosaltres estariem molt disposats a participar, tots (A1)."

GESTIÓ DE CURES

- "Penso que el suport d'infermeria és important perquè si tu saps què s'ha de controlar i saps com funciona l'entorn del pacient, estàs més tranquil (I9)."

SEGURETAT

- "Si és amb coses que no suposen perill pel meu marit, no tinc cap problema d'ajudar i fer per a ell. És més, jo em sento millor... Les coses senzilles i que no donen perill, no em fa res fer-ho (B2)."

AJUT EMOCIONAL

- "Pienso que se tendría que plantear cómo un método para ayudar emocionalmente a las familias, para animarlas y que se sientan mejor (N14)."